Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 622/2003

af 4. april 2003

om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed

(EØS-relevant tekst)

(EFT L 89 af 5.4.2003, s. 9)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 65/2006 af 13. januar 2006	L 11	4	17.1.2006

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 622/2003

af 4. april 2003

om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

Under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart ([1]), særlig artikel 4, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen skal vedtage foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed i hele den europæiske union. En forordning er det mest hensigtsmæssige middel til dette formål.

(2) I overensstemmelse med forordning 2320/2002 og for at forhindre ulovlige handlinger, skal de i bilaget fastsatte forholdsregler til denne forordning være hemmelige og ikke offentliggøres.

(3) Det må til dette formål tillades, at der skelnes mellem lufthavnene ud fra en lokal risikovurdering. Kommissionen bør derfor underrettes om lufthavne, der betragtes som mindre risikoudsatte.

(4) Det bør også tillades, at gennemførelsesforanstaltningerne varierer efter lufttrafiktype. Kommissionen bør underrettes, når der træffes supplerende foranstaltninger for at sikre ensartet sikkerhedsniveau.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Civil Luftfartssikkerhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Denne forordning fastsætter de nødvendige foranstaltninger for gennemførelse og teknisk tilpasning af de grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed, der skal indarbejdes i de nationale programmer for civil luftfartssikkerhed.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved

— »nationalt program for civil luftfartssikkerhed«: de regler, fremgangsmåder og procedurer, medlemsstaterne vedtager i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2320/2002 for at sikre den civile luftfartssikkerhed på deres territorium

— »kompetent myndighed«: den nationale myndighed, en medlemsstat udpeger i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2320/2002 til at forestå samordning og overvågning af gennemførelsen af dens nationale program for civil luftfartssikkerhed.

Artikel 3

Fortrolighed

De i artikel 1 omtalte foranstaltninger findes i bilaget.

([1]) EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1.

▼B

Disse foranstaltninger er hemmelige og må ikke offentliggøres. De er kun tilgængelige for personer, som bemyndiges dertil af en medlemsstat eller Kommissionen.

▼M1

Artikel 3a

Nye tekniske metoder og processer

1. Medlemsstaterne kan tillade brug af en teknisk metode eller proces til sikkerhedskontrol, der adskiller sig fra dem, der er fastlagt i bilaget, forudsat at:

a) metoden eller processen anvendes med det formål at evaluere en ny måde at udføre den pågældende sikkerhedskontrol på, og at

b) det ikke har en negativ indflydelse på luftfartssikkerheden som helhed.

2. En medlemsstat, der har til hensigt at tillade brug af en ny metode eller proces, underretter mindst fire måneder før den planlagte indførelse skriftligt Kommissionen og de øvrige medlemsstater om denne nye metode eller proces, og gør i den forbindelse rede for, hvordan det garanteres, at anvendelsen af den nye metode eller proces opfylder kravet i stk. 1, litra b). Anmeldelsen skal også indeholde detaljerede oplysninger om, hvor metoden eller processen vil blive anvendt, og hvor lang en evalueringsperiode der er planlagt.

3. Hvis Kommissionen giver medlemsstaten et positivt svar, eller hvis medlemsstaten ikke modtager noget svar inden for tre måneder, efter at den skriftlige anmeldelse er modtaget, kan medlemsstaten tillade, at den nye metode eller proces indføres.

Hvis Kommissionen ikke er overbevist om, at den planlagte nye metode eller proces giver tilstrækkelig garanti for, at luftfartssikkerheden som helhed opretholdes i Fællesskabet, underretter den medlemsstaten herom senest tre måneder efter at have modtaget den i stk. 2 nævnte anmeldelse, og forklarer, hvilke betænkeligheder den har. I sådanne tilfælde giver den pågældende medlemsstat ikke tilladelse til at tage metoden eller processen i brug, før den har opnået Kommissionens accept.

4. Evalueringsperioden for en teknisk metode eller proces kan normalt ikke overstige 18 måneder. Dog kan denne evalueringsperiode forlænges af Kommissionen med op til 12 måneder på betingelse af, at medlemsstaten forelægger en fyldestgørende begrundelse for forlængelsen.

5. Den relevante myndighed i medlemsstaten forelægger mindst én gang hver sjette måned i løbet af evalueringsperioden en statusrapport om evalueringen for Kommissionen. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om indholdet af statusrapporten.

6. Evalueringsperioden kan under ingen omstændigheder overstige 30 måneder.

▼B

Artikel 4

Anmeldelse

Medlemsstaterne underretter skriftligt Kommissionen om alle lufthavne, for hvis vedkommende de har benyttet sig af muligheden i artikel 4, stk. 3, litra a) eller c), i forordning (EF) nr. 2320/2002.

Artikel 5

Supplerende foranstaltninger

Medlemsstaterne underretter skriftligt Kommissionen om supplerende foranstaltninger, der træffes i henhold til punkt 4.2 i bilaget til forordning (EF) nr. 2320/2002.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 19. april 2003.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

DETALJEREDE FORANSTALTNINGER FOR LUFTFARTSSIKKERHED

I henhold til artikel 3 er bilaget hemmeligt og må ikke offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.